

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landsthinget. № 162.

Tolvte Session.

68de Møde.

Mandagen den 21de Januar Kl. 1.

(Fortfat).

N. Hansen: Det er uretligt, at man kan sige, at der er talt nok i denne Sag; men jeg har imidlertid ikke kunnet komme til nogen ret Overbevisning om, hvorvidt det vilde være det Rigtigste, om disse Embedsmænd fik de høiere Lønninger, her ere foreslaaede, eller de lavere, som ere vedtagne af Folkethinget. Man maatte jo vel antage, at man ved at lønne Politimestrene godt vilde faae dygtige Embedsmænd, der vilde gaae frem paa en reiskerdig og billig Maade! For nu at faae nogen nærmere Oplysning i saa Henseende og for at komme til Kundskab om, hvorledes jeg rettest bør stemme i denne Sag, skal jeg tillade mig at bemærke, at det hændte sig for nogle Aar tilbage, at en Politimester spadsereede ud paa Landet for at see Bøndestanden efter, paa Grund af et Tyveri, der havde fundet Sted, hvorhos han medtog Sognefogden — jeg kan gjerne sige, at det var en Herremænd, der stod i Spidsen derfor, da det var ham, Sagen egentlig angik. Alt dette var nu i sin Orden. Men dernæst tvang han nogle af disse Folk til at følge med sig, og da de kom derhen, hvor han vilde, tog han dem under en pinlig Tortur og satte Afkillige af dem uden videre Forhør ind i en daarlig Arrest.

Formanden: Jeg veed ikke, hvortil den ærede Taler sigter ved disse Relationer, der ikke synes at vedkomme Sagen.

N. Hansen: Maa jeg tale, eller bliver det mig nægtet?

Formanden: Ja Alt, hvad der vedkommer Sagen, er den ærede Taler berettiget til at sige.

N. Hansen: Ja, det er netop for at faae de tilstræffelige Oplysninger for at kunne afgive min Stemme i denne Sag, at jeg ønsker at faae en Oplysning af det ærede Thing.

Formanden: Jeg kan ikke give den ærede Landsthingsmand andet Svar, end jeg har givet. Hvad der vedkommer Sagen, er han berettiget til at tale om, men hvad han før vilde referere om, hvorledes en Politieembedsmænd her eller der har baaret sig ud i et givet Tilfælde, vedkommer ikke denne Sag.

N. Hansen: Ja, naar den høitærede Formand siger, at det ikke er tilladt, saa er jeg nødsaget til at sætte mig ned.

Indenrigsministeren ad interim: Saavidt jeg har forstaaet den ærede Landsthingsmand, gik hans Mening ud paa, om man kunde antage, at en Lønningsforhøielse enten vilde befordre eller modvirke et saadant Misbrug, som han hentydede til. Jeg troer, at hvis man i Almindelighed antager, at en god Lønning giver godt Arbejde, bør han ogsaa antage, at en god Lønning vil fremkalde gode Politimestre; han kan ganske simpeltvæl derpaa anlægge den samme Regel som paa